

Ponaučenie z Judášovej zrady a pádu

Bp. Tihamér Tóth

15. apríla 2022 ✝ Cirkev

Strašný pád a zatratenie Judáša nám pripomína, že všetci sme povolaní Bohom ku spáse, nie všetci však počúvajú Boží hlas. Boh volá k sebe každého človeka, ale nie každý človek sa riadi Božími radami a odporúčaniami. Boh dal všetkým schopnosti k spáse, ale nie všetci tieto schopnosti využívajú. Dôvodom pádu a zatratenia Judáša bolo, že nepracoval na pozdvihovaní a zdokonaľovaní svojej duše, nepracoval na zlepšení svojho charakteru, odmietal talenty, ktoré mu boli dané, a preto skončil v zatratení.

Zdroj: flickr.com

Nikto nie je v bezpečí pred hriechom, všetci musíme proti hriechu a našim zlým návykom bojovať. Kto tak neurobí, skončí ako Judáš.

Fyzikálny zákon pádu telies sa vzťahuje aj na morálny svet. Beda človeku, ktorý sa vydá na cestu „kompromisu s hriechom“. Kto stojí na svahu zla, neustále sa kľže dolu a jeho pád je postupom času čoraz ťažšie zastaviť. Tisíce obetí hriechu nedokázali odolať svojmu pádu a zastaviť ho, nakoniec skončili v zatratení. Ak sa roztrhne šev na odevu a my ho rýchlo nezašijeme, celé oblečenie sa nakoniec roztrhne. Ak pri záplave vlna naruší ochrannú hrádzu vrie s pieskom a my priesak okamžite neopravíme, nakoniec celý múr spadne a povodeň všetko zaplaví.

V duši Judáša stále tlela chamtivosť, u iných to môže byť márnivosť, lenivosť, túžba po sláve a uznaní, hedonizmus. Judáša duchovne zabilo to, že proti hriechu, ktorý ho ohrozoval, prísne nebojoval.

Postave Judáša sa venovalo veľa teológov. Mnoho teológov nadobudlo presvedčenie, že láska k peniazom Judáša negatívne formovala už v detstve. Pravdepodobne v mladosti spáchal aj malé krádeže a klamstvá, nezastavil sa pred zlom. Niektorí teológovia tvrdia, že nepoznal milujúceho otca a aj keď ho spočiatku Kristove slová očarili, bol nestály – jeho viera nebola pevná. Apoštoli mu zverili spoločné financie a on zo spoločných financií financoval aj svoje vlastné túžby a aktivity.

Svoj charakter mohol Judáš ukryť pred všetkými, s výnimkou Ježiša Krista. Svätý Ján vo svojom Evanjeliu spomína, ako bol Judáš šokovaný, keď Mária Magdaléna vzácnym olejom pomazala Kristove nohy, namiesto

toho, aby olej predala a peniaze poskytla chudobným. Svätý Ján aj otvorene hovorí, že Judáš bol zlodej (Jn 12,1–6): *1 Šesť dní pred Veľkou nocou prišiel Ježiš do Betánie, kde býval Lazár, ktorého vzkriesil z mŕtvych. 2 Pripravili mu tam hostinu. Marta obsluhovala a Lazár bol jedným z tých, čo s ním stolovali. 3 Mária vzala libru pravého vzácneho nardového oleja, pomazala ním Ježišove nohy a poutierala mu ich svojimi vlasmi; a dom sa naplnil vôňou oleja. 4 Tu jeden z jeho učeníkov, Judáš Iškariotský, ktorý ho mal zradiť, povedal: 5 „Prečo nepredali tento olej za tristo denárov a nerozdali ich chudobným?“ 6 Lenže to nepovedal preto, že mu šlo o chudobných, ale že bol zlodej. Mal mešec a nosil to, čo doň vkladali.*

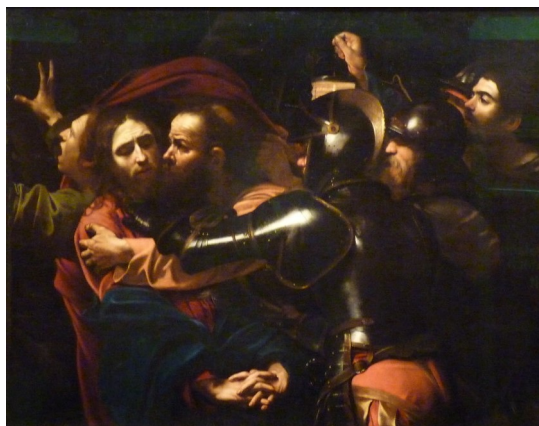
Zle skončí človek, ktorý nebojuje proti hriechu a nezriadenosti vlastných vášní. Všetci ľudia sú hriešni, no povinnosťou kresťanov je bojovať proti hriechu a vlastnej nezriadenosti, ktorá nabáda k porušovaniu Božích prikázaní. Judáš tak nečinil a diabol premohol Judáša na základe Judášovej chamtivosti, takže nakoniec bol Judášov koniec strašný.

Na vysokonapäťových transformátoroch maľujú v niektorých krajinách mŕtve telá ako varovný signál. Naše nezriadené vášne by mali byť označené podobne.

Judáš zradil Krista za 30 strieborných (Mt 26,14–15): *14 Vtedy jeden z Dvanástich – volal sa Judáš Iškariotský – odišiel k veľkňazom 15 a vyzvedal sa: „Čo mi dáte a ja vám ho vydám?“ Oni mu určili tridsať strieborných.* Tých tridsať strieborných dodnes putuje po celom svete a tisíce slabých ľudí podľahli i podľahnú ich mámeniu. Na vlastnú škodu, pretože ich podobne ako Judáša môže zrada Krista doviesť k zatrateniu.

Mnohí v minulosti, prítomnosti i budúcnosti si kládli, kladú a budú si klásť otázku: Čo získam, keď Krista zradím? Dajte mi lepší plat, vyznamenania, výhody a som ochotný odmietnuť kresťanské zásady a presvedčenia. Dajte mi bohatstvo, majetok, mladosť, zdravie a ja sa vzdám katolicizmu, detí i manželského šťastia. Dajte mi diamantový prsteň, zlaté náušnice a ja sa vám oddám. Dajte mi pohodlie, luxusný byt, moc, dajte mi večnú mladosť a krásu a ja sa vyhnem oplodneniu, aby som si udržala krásnu líniu. Dajte mi majetok, možnosť rozhodovať, pohodlie a ja sa vzdám viery a budem slúžiť kniežaťu tohto sveta.

Ale ako dopadol Judáš? Urobilo ho 30 strieborných šťastným? Apoštol Matúš hovorí jasne (Mt 27,1–10): *1 Keď sa rozodnilo, veľkňazi a starší ľudu sa uzniesli, že Ježiša vydajú na smrť. 2 Preto ho spútaného odvedli a odovzdali vladárovi Pilátovi. 3 Keď zradca Judáš videl, že Ježiša odsúdili, ľútosťou pohnutý vrátil tridsať strieborných veľkňazom a starším 4 so slovami: „Zhrešil som, lebo som zradil nevinnú krv.“ Ale oni odvetili: „Čo nás do toho? To je tvoja vec!“ 5 On odhodil strieborné peniaze v chráme a odišiel; a potom sa šiel obesiť. 6 Veľkňazi vzali peniaze a povedali: „Neslobodno ich dať do chrámovej pokladnice, lebo je to cena krvi!“ 7 Dohodli sa teda a kúpili za ne Hrnčiarovo pole na pochovávanie cudzincov. 8 Preto sa, to pole až do dnešného dňa volá Pole krvi. 9 Vtedy sa splnilo, čo povedal prorok Jeremiáš: „Vzali tridsať strieborných, cenu toho, ktorého takto ocenili synovia Izraela, 10 a dali ich za Hrnčiarovo pole; ako mi prikázal Pán.“*

Zdroj: flickr.com

Pred očami máme tragédiu jedného z Apoštolov. Judáš uveril zlu, nechal sa oklamať diablom a podľahol hriechu. Nebojoval proti hriechu, bol presvedčený, že 30 strieborných ho urobí šťastným. Nestalo sa tak, nakoniec si Judáš zúfal, zapochyboval o Božej milosti a v zúfalstve sa obesil.

Dokáže byť človek ozaj spokojný s tým, že získa nečestným spôsobom peniaze, alebo iné výhody? Dokáže ich pokojne užívať a dokáže ostať šťastný? Judáš po niekoľkých hodinách pocítil ľútosť, hrozné sklamanie a siahol si na život. Mnohí pocítia podobné pocity vo svojej poslednej hodine, keď budú ležať na smrteľnej posteli a vtedy na nich doľahne celá ťarcha ich hriechov, spolu s vedomím, že kráčajú na ceste do zatratenia.

Aká hĺbka poznania a ľudskej psychiky je zrejmá zo stránok Evanjelia! Hneď ako sa Judáš dopustil svojho činu, prichádza impulz svedomia. Mnohí z kresťanov zažili podobný stav. Okamih, keď sa ukáže v plnej nahote klamstvo, hriech a zlyhanie, napriek tomu, že spočiatku sa nám zdalo, že hriech nám prinesie šťastie a radosť. Nakoniec nás priviedol len k trápeniu a pádu. Nešťastní sú tí, ktorí si zo svojho zlyhania nevezmú ponaučenie a ďalej kráčajú po ceste hriechu. Ich svedomie postupne nános hriechu a zla umlčí, a keď sa svedomie ozve až v poslednej hodine, môže byť už veľmi neskoro.

Kto nechce, aby ho postretol Judášov osud, nech si spomenie na otázky a odpovede, ktoré odznejú pri krste. Zriekate sa zlého ducha? Zriekate sa všetkých jeho pokušení? Zriekate sa diabla? Krstom sa znovuzrodíme a stávame sa Božími deťmi. Neskôr, keď prijmem sviatosť birmovania, dostaneme plnosť darov Ducha Svätého a môžeme svedčiť o Kristovi. Keď prijmem Eucharistiu, máme účasť na Kristovej obete a môžeme volať Pána Boha svojím Otcom, hriechom privilegium byť Božími deťmi strácame.

Judáš kvôli svojej nezriadenej láske k peniazom spáchal obrovský hriech, keď zradil Ježiša Krista. Hrozné bolo aj jeho zúfalstvo a pochybnosti o Božom milosrdenstve, ktoré nakoniec premohli jeho dušu a prinútili ho spáchať samovraždu. A to bol koniec Judášovej tragédie. Judášov pád a smrť by mali byť pre každého kresťana lekciami, kam nás až môže hriech a pokušenia, keď proti nim nebojujeme, priviesť.

Judáš podľahol svojmu hriechu, pretože sa nedokázal úprimne modliť. Aby maskoval svoju prázdnotu, predstieral zbožnosť a horlivosť, jeho duša však bola prázdna. Ako to viem s takou istotou? Keby sa úprimne modlil, nikdy by takto nedopadol. Nezabudnime, že Judáš oľutoval svoj hriech a zradu Ježiša. Priznal, že zhrešil a vrátil 30 strieborných. Skutočnosť, že si siahol na život je však dôkazom, že mu chýbala dôvera v Kristovo milosrdenstvo, neveril, že by mohol byť jeho hriech zmytý Božím milosrdenstvom. Nezabúdajme však, že žiaden hriech nie je taký veľký, aby ho Kristova obeta na Kríži nedokázala zmyť. Ak by taký hriech

existoval, Kristova obeta na Kríži by nebola úplná.

Príbeh nešťastného Judáša by mal poznať každý katolík. Každý katolík by mal bojovať proti vlastným zlým sklonom, odmietať hriech a ak aj zlyháme a padneme, nesmieme podľahnúť beznádeji. Spomeňme si na slová proroka Izaiáša (Iz 1,16–18): *16 Obmyte, očistite sa, odstráňte mi pred očí zlobu svojich skutkov, prestaňte robiť zlo! 17 Učte sa robiť dobro, domáhajte sa práva, pomôžte utláčanému, vymôžte právo sirote, obhajujte vdovu! 18 Podťe, pravoťme sa! – hovorí Pán. Ak budú vaše hriechy sťa šarlát, budú obielené ako sneh, ak sa budú červenať sťa purpur, budú ako vlna (biele).*

Svätý Ján Zlatoústý to hovorí ešte jasnejšie: Môžu iskry zapáliť more? Nie, more iskry uhasí. Ľudské hriechy sú ako iskry a Božie milosrdenstvo je ako more bez hraníc.

Aj keď môžu byť naše hriechy obrovské, Božie milosrdenstvo je väčšie. Nezabúdajme, možno v tú istú hodinu, ako umrel Kristus na Kalvárii, na tichom mieste v lese, opustený všetkými, sa obesil zradca Judáš, roztrhlo sa mu brucho a jeho črevá vypadli na zem. Aký strašný rozdiel. Na kríži Spasiteľ umiera za hriechy celého ľudstva, aj za Judášov hriech a na strome visí Judáš, ktorý dospel k názoru, že Kristus pre neho zbytočne preliat svoju Krv.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/comu-nas-uci-judasova-zrada-a-pad/>